

نشریه انجمن اسلامی پیام نور مشهد
دفتر تحکیم وحدت

ناگفته های گوهر

استایلیستی که با نقاب تبلیغ حجاب و عفاف برای پر کردن جیبشان بازارگر می میکنند. از یک طرف لباسهای بلند و پوشیده و از طرف دیگر آرایش های زنده ی بی قید و بند و عشوه های جذاب مدلینگ طور! مخاطب را بدجوری دچار تناقض میکند. اگر حجاب اینست پس آقایان چه میگویند؟! و اگر حقیقت حجاب آنست پس اینها چه میکنند؟!

پیروان بیشمار ی را هم بدنبال خود می کشند! نظارت و الگوسازی درست کجایی این داستان است؟ حلقه مفقوده القای ارزشمندی وجودی و اثرگذاری زن چرا از رسانه ها شنیده نمیشود؟ نهادهای متولی حجاب چه نقشی دارند؟

کاش در کار فرهنگی، تخصص حرف اول را بزنند. کاش درست و بجا هزینه شود، کاش حق مطلب، ادا شود. کاش همه میتوانند به مهمترین اصل فلسفه ی پوشش برسند. ورقص مانتوی عربی و چادرهایی با مليله های متراکم و منجوق های درخشنده زیر نور خورشید چشمانشان را نمیزد و دلشان را نمیرد... کاش از دین، حجاب و از حجابش، چادر برای کاسبی خرج نمیشد...

تبلور دین تجاری در حجاب استایل ها

مهدیه روحانی فر، دانشجوی روانشناسی | وارد فضای اینستاگرام میشوم، صفحات را مرور میکنم، صفحه ی امام جمعه ی دلسوزی که امر به معروف و نهی از منکر در زمینه ی حجاب را موجب نزول برکات و از بین رفتن سایه ی شوم بالا میاند، حجاب را دقیق تر معنا میکند و میگوید و جبهه و کفین هم اگر قرار است در معرض دید باشد، نوعی حجاب اضطراب است و الا معنای حجاب پوشاندن زینت ست، هر زینتی! در صفحه ی دیگری گلاویز شدن هشتگ های سه شنبه های مهدوی و چهارشنبه های سفید هم معرکه ای به راه انداخته است... پرهیا هو!

لایوهای داغ صفحه ی دیگر، چالش انقلاب به راه انداخته و گناه وضعیت نابسامان حجاب کنونی را میچسباند به ارگانی و با اتهامات بعضا غیر منصفانه، تیر بارانش میکند و تماشاچیان موافق هورا میکشند. در این بین صفحات مشابه و فراوانی خودنمایی میکنند، بلاگرهای حجاب

حجاب سیاسی، عفاف فراموش شده

ریحانه زراعتکار، دانشجوی مهندسی

مدیریت پروژه | هر سال از اول تیر ماه، نهادهای کج سلیقه، دور هم جمع می شوند و باروش های تکراری شان، استارت یک کمپین با نامی متفاوت را می زنند! غافل از اینکه هر سال دریغ از پارسال! فقط بودجه ی بیت المال را حیف و میل می کنند در حالیکه با آن بودجه می توانستند... افسوس! با این وضعیت اقتصادی، بودجه شان را باید بگذرانند در جیب شان که، برای هر کاری پول کم می آورند! مسیح علینژاد معتقد است برای براندازی حکومت جمهوری اسلامی، باید یکی از ارکان مهم حکومت، یعنی حجاب را از میان برداشت؛ برخی از تئوریسین های حوزه زنان نیز، درباره حجاب اجباری با مسیح علینژاد موافق اند! این یعنی حجاب اجباری، ساخته و پرداخته ی حکومت جمهوری ایران است! در حالیکه حکومت ایران به پشتوانه مردم، بر پایه قوانین اسلامی شکل گرفت. گمان می کنم مشکل اساسی درباره ی حجاب اجباری، نادیده گرفتن قواعد اسلامی توسط موافقان این قانون است! ظاهرًا موافقان قانون حجاب اجباری، قبول دارند که این قانون بیش از آنکه یک قاعده ی الهی

باشد؛ سیاسی است. پس به بدترین شیوه ممکن کم کاری هایشان را پشت بازوی اجرای قانون یعنی «گشت ارشاد» پنهان می کنند. قرار بر این بود که متولیان امر حجاب به وظایفشان اعم از تولید پوشاک مناسب، نظارت بر تولیدکنندگان و... عمل کنند. چنانچه فردی با وجود نظارت ها، پوشش مناسب را رعایت نکرد؛ گشت ارشاد وارد عمل شود. اما آنچه ما در جامعه شاهدش هستیم خلاف ماجراست. پوشاک مناسب تولید و توزیع نمی شود، نظارتی بر طراحان لباس، مزون ها و تولید کنندگان خصوصی وجود ندارد، به سریال ها و فیلم های سینمایی که بازیگران پوشش مناسبی ندارند مجوز می دهند، همچنین پوشاک با قیمت پایین که متناسب با فرهنگ بیگانه است در دسترس عموم قرار می گیرد، توقع داریم گشت ارشاد، همه را به راه راست هدایت کند! مخالفان حجاب اجباری، به عنوان مثال نقض راجع به قانون حجاب، کشورهای لائیک چون ترکیه، لبنان و... را شاهد می آورند. به این دسته از افراد باید گفت که، چنین کشورهایی، حکومت اسلامی تشکیل نداده اند؛ پس در خود الزامی مبنی بر رعایت قواعد الهی نمی بینند. اشکال وارد

می کنند که «چرا جلوی مفاسد دیگر را نمی گیرند؟» همیشه به آنها پاسخ داده اند که، هر چیزی به جای خود! یکی از بزرگترین ایرادات نهادهای متولی عفاف و حجاب این است که از «عفاف» غافل اند. با اینکه در تقویم شمسی، بیست و یکم تیر ماه روز «عفاف» و «حجاب» است. عفاف مطابق نص صریح قرآن، همان «... یغضوا من أبصارهم» است که در تمام این سال ها، مغفول مانده است. به طوری که، هرگز کمپینی برای عفاف، تشکیل نشده است و هرگز از مردان نخواستیم که نگاه های خود را کنترل کنند. در مقابل تا توانسته ایم؛ زنان را تحت فشار گذاشته ایم و با برخورد قهری، همیشه آنان را مقصر چشم چرانی های آقایان جلوه داده ایم. تلاشی بس بیهوده برای هدایت شان کردیم. آیا پس از این باید به جبران ظلم یک جانبه ای که علیه زنان روا داشتیم؛ آنها را به حال خویش رها کرده و به کمپین های عفاف و دعوت مردان به حفظ نگاهشان بپردازیم؟ قطعاً چنین کاری، فقط از فمینیست ها بر می آید! به جبران اشتباهات گذشته می توان، در کنار تشویق زنان به رعایت پوشش اجتماعی، عفاف را بین مردان جامعه، فرهنگ سازی کنیم.

فاجعه گهرشاد

فائزه عجمی، دانشجوی تاریخ پرده اول: سال ۱۳۱۳
رضاخان در سفر به ترکیه ترقی جامعه را همچون ممالک غربی فراهم سازد. روشنفکران در بار علاج موفقیت جامعه را غربی شدن از فرق سر تا نوک پا میبینند با این خیال که دامن کوتاه و کلاه شاپو، امضای سندی شرف ایران است. این ایده ی بکر و الگوی تحول به تنهایی به اذهان روشنفکران ایرانی نرسید، بلکه سیاست های این چنینی در ترکیه، توسط اتاتورک، در افغانستان توسط امان الله خان و ایران توسط رضاخان به واسطه انگلیس پیگیری و تقویت میشد، این راهی برای جلوگیری از ایجاد تمدن اسلامی در منطقه بود.

پرده دوم: در زمستان سال ۱۳۱۴، جشنی با محوریت کشف حجاب و تن نمایی توسط حکومت پهلوی در شیراز برگزار شد اتفاقاتی که در جشن رقم خورد خبر اش مثل بمبی در شهر پیچید. عده ای از مردم در مسجد وکیل اعتراض کردند و حسام الدین فال اسیری از علمای شیراز به برگزاری اینگونه مراسم که واکنش نشان دادند و آن را مصداقی از مظاهر بی دینی در جامعه

روایت حاضران، مجروحین و اجساد کشته شدگان را با ۵۶ کامیون از مسجد گهرشاد به سمت گودال های اطراف مشهد روانه کردند در حالی که بعضی از آنها زنده بودند. پرده چهارم: کشتار بی رحمانه ی مردم مشهد در گهرشاد، طبل رسوایی شد برای چهره ی زشت پهلوی و در بار غرب زده اش که بالباس روشنفکری، آن را بزرگ کرده بودند. رسوایی کسانی که نسخه ی شفابخش شان برای پیشرفت ایران، به تغییر پوشش و کشف حجاب ختم می شد. واقعه ی مسجد گهرشاد، بزرگترین سند جنایت رضا شاه و مترسک های انگلیسی در بارش بود که با خون شهدای مظلوم گهرشاد، امضا شد...

عنوان کردند که بلافاصله دستگیر و زندانی شدند. پس از واقعه کشف حجاب در جشن شیراز و دستگیری و حبس و بی حرمتی به ایت الله فال اسیری موجی از اعتراضات در کشور بویژه در قم، مشهد و تبریز به راه افتاد که موجب سرکوب شدن آنها و تبعید علما شد. پرده سوم: مردم مشهد در اعتراض به وضعیت به وجود آمده و در حالی که آزادی حاج حسین قمی، پای منبر شیخ محمد تقی پهلوی در مسجد گهرشاد تحصن کردند و سرانجام صبح روز یکشنبه ۲۱ تیر ماه سال ۱۳۱۴ نظامیان با یورش به متحصنین در حرم امام رضا آنرا قتل عام کردند. عمق فاجعه رضاخان به حدی بود که بر اساس

بررسی مستند انقلاب جنسی ۴

مهديه روحانی فر، دانشجوی روانشناسی | چهارمین اثر از سلسله مستند های انقلاب جنسی به کارگردانی آقای حسین شمعدری دغدغه هایی از نوع حجاب را روایت میکند. زهرا، شبنم، پویک سوژه های کارگردان برای به تصویر کشیدن جامعه زنان ایرانی است! دختري دهه هفتادی که به اجبار دانشگاه چادر میپوشد و خارج از دانشگاه اعتقاد دیگری دارد، دختري دهه شصتی که خود را نوه ایت الله معرفی میکند و به دنبال نجات از گشت ارشاد به ترکیه مهاجرت کرده و دیگری که دلیل مهاجرت اش قانون حجاب است. پس از مصاحبه با توریست های ایرانی در شهر وان، دوربین می چرخد و سر از محله ی نیچریست ها در می آورد و راوی از طرفداران این سبک و دلایل و شرایطشان می گوید. بعد از آن پای صحبت روانشناسی اروپایی مینشینند و او از تاثیر سبک زندگی نیچریست ها بر استحکام خانواده می گوید و شهروندان اروپایی را به تصویر میکشد که به دنبال عشق پاک و خویشتن داری هستند. انقلاب جنسی با فاصله از مسائل مبنایی و کلان و صرفاً با مورد پژوهی سعی میکند جامعه ایرانی را با جوامع اروپایی مقایسه کند مورد پژوهی و اتکا به جامعه اماری محدود محصول را سطحی نگر نشان میدهد. کارگردان مستند، بحران اخلاقی، جنسی بزرگ در غرب را در کنار مسئله حجاب و پوشش در ایران با هم مقایسه میکند، مقایسه ای ناهمگون که نتیجه درستی هم از آن در نمی آید. دیده شدن مستند انقلاب جنسی چهار شاید بخاطر موضوع و تصاویر جسورانه اش باشد و نه راه حلی در طرح مسئله ای که مطرح میکند. این اثر به لحاظ منبع پژوهشی و دلایل علمی و نظری دست خالیست و قابلیت استناد ندارد. در پایان مستند آنچه مشهود است گزاره های بدون نتیجه هست گویی هیچ هدف و موضعی در پس ساخت آن نبوده است مواردی در این محصول مغفول مانده که باعث شده آن را از حالت مستند خارج و به سفرنامه ای مصور تبدیل کند.

معرفی کتاب

اوسنه گهرشاد

فاطمه متقیان، دانشجوی علوم تربیتی | ارمانک فانتزی بسیار زیبا به قلم آقای سعید تشکری، نویسنده توانمند کشورمان است. اوسنه در لغت به معنای افسانه است، رمانی تاریخی و تخیلی از واقعه مسجد

گهرشاد و گذاشتن کلاه پهلوی، تا برداشتن حجاب و... میباشد. این کتاب دارای سه داستان موازی هم است، که هر سه داستان با واقعه ی گهرشاد مرتبط است، و حوادث را با زبانی ساده و جذاب بیان میکند. در این رمان نویسنده بانو گهرشاد و ندیمه اش پریزاد را از چند صد سال قبل به سال (۱۳۱۴) آورده تا همراه با کمک آنها واقعه ای تاریخی، مذهبی، سیاسی و خونین را روایت کند. یکی از جذابیت های این کتاب، روپوش شدن گهرشاد بیگم بعد از هزار سال با ملکه ای که میخواهد، مسجد گهرشاد را خراب کند میباشد بخشی از کتاب میخوانیم: رقصمتی از این رمان می خوانیم: جنگی را گویا تدارک دیده بودند علیه مردم. اما هنوز سربازان بیرون حرم بیشتر بودند و آن هم به این خاطر بود مبادا اوضاع شهر به هم بریزد که داخل مسجد و آن جمعیت را می شد کنترل کرد اما هیاهو و آشوب مردم رانه. دعای ندیه را آغاز کردیم که کسی داخل مسجد گهرشاد آمد و گفت من از جانب استاندار آمده ام. پیغام این بود که متفرق شوید و اگر درخواستی دارید استاندار در بست بالا منتظر شماست. گفتیم ما برای مذاکره با استاندار اینجا جمع نشده ایم. چپار استاندار رفت اما گویا بیرون از مسجد جنگی آغاز شده بود. سربازها با سرنیزه و قنداق تفنگ و مردم با هر چه در دستشان بود به جان هم افتاده بودند. عده ای بر درشکه هایشان سنگ بار زده بودند و برای مردم آورده بودند تا از خود به سنگ دفاع کنند. سربازها هم که سر و بدنشان زخمی از سنگ ها شده بود، فرمان شلیک گرفتند.

مصاحبه اختصاصی نشریه صبا با سرکار خانم نعیمه اسلاملو

خانواده هاست چرا که پایداری عشق و محبت را کم می کند متأسفانه این مسئله به این شکل مورد غفلت قرار میگیرد چون همیشه سطحی ترین چیزها دیده میشود.

چرا عفاف و حجاب اولویت اغلب نهادهای مسئول نیست؟

مسئله‌ی فرهنگ حیا و مدیریت اخلاق جنسی در جامعه که معروف به عفاف و حجاب است؛ یکی از مسائل بسیار مهم و استراتژیکی است که دشمنان ما رسماً دارند اعلام می کنند که: ما اگر حجاب و عفاف را در ایران بزنیم می توانیم به براندازی جمهوری اسلامی دست پیدا کنیم. ولی از طرفی وقتی وصیت نامه شهدا را می بینیم تأکیدشان به مسئله حجاب خیلی زیاد است. چیزی که به نظر میرسد این است که مسئولین در حوزه فرهنگ، در حوزه های مختلف که کار می کنند و روی مسئله حجاب متمرکز نیستند پس حساسیت لازم را با توجه به اهمیت و عمق ماجرا ندارند؛ اگر هم توجه دارند تحلیل درستی ندارند؛ که البته یک بخشی اش بر می گردد به اینکه نخبگان ما تحلیل واحد و درستی به آنها نمی دهند. لذا سعی میکنند که این مسئله را نادیده بگیرند و بگذرند و روی مسائل سهل الوصول تر کار کنند.

چه کم کاری هایی از گذشته تا به الان از جانب مسئولین و متولیان در حوزه

حجاب و عفاف صورت گرفته که باعث شده در حال حاضر با معضلات متعدد در این زمینه رو به رو باشیم. محصول و عملکرد نهادهای فرهنگی، اجتماعی و امنیتی را در

این زمینه چگونه ارزیابی میکنید؟

باید بررسی کنیم که چه کارهایی باید انجام میشده که نشده؛ از کم کاری مسئولین، کم کاری متدینین و کم کاری حضور روحانیت در این قضیه، داریم ضربه میخوریم یعنی اگر نهادهای ما، متولی فرهنگ عفاف و حجاب، کارشان را درست انجام داده بودند شاهد این مسائل نبودیم. از طرفی کارهایی که انجام شده کارهایی سلیقه ای و موازی بوده است؛ سلیقه ای بدون عمق، بدون

در سالروز قیام خونین مسجد گوهرشاد و روز عفاف حجاب با سرکار خانم نعیمه اسلاملو پژوهشگر و مدرس حوزه زنان و نویسنده بیش از پانزده جلد کتاب در مسائل بانوان و فعال فرهنگی حوزه عفاف و حجاب در رابطه با معضلات و مشکلات فعلی با ایشان به گفتگو نشستیم.

زمانی که موضوع حجاب مطرح میشود اغلب اشکال وارد می کنند که چرا مسئله

حجاب نسبت به معیشت، فساد اقتصادی و... اولویت دارد؛ شما در مقابل این واکنش

چه پاسخی دارید؟

علت میتواند محسوس بودن و روزمره بودن نتایج مشکلات اقتصادی باشد مانند تغذیه و... چون جزء نیازهای اولیه و از غریزی ترین نیازهاست نتایجش زودتر خودش را نشان میدهد اما مسئله عفاف و حجاب به جهت اینکه در لایه های زیرین قرار دارد در دراز مدت اثرگذار است یعنی تأثیر فرهنگ بی حیایی در فروپاشی بنیان خانواده، در اختلال سلامت روان، در مخدوش کردن امنیت اجتماعی، دیرتر جلوه گر می شود. شاید بعضی ها در لحظه به آن توجهی نداشته باشند و متوجه این تأثیرات نباشند که نقش فرهنگ بی حیایی، اختلال در سلامت روان، مخدوش کردن امنیت اجتماعی و تلاشی کردن عشق و محبت در استحکام خانواده به چه شکلی است؟ به همین جهت این مسئله را مطرح می کنند. درحالی که باید به این توجه کرد که چه کسی گفته اگر مسئله مهمی به نام معیشت وجود دارد باید مسئله مهم دیگری را کنار بگذاریم؟ سوالی که از این دسته افراد می شود پرسید این است که فرض کنید درجه اهمیت حجاب کمتر باشد، چرا باید به خاطر معیشت یک مسئله دیگر نادیده بگیریم؟! مسئله دیگری که به آن توجهی نمی شود، مسئله معیشت و مشکلات اقتصادی است که یک بخش از زندگی ما را تحت شعاع خود قرار میدهد که مربوط به مسائل روزمره مالی است. مشکلات اقتصادی ممکن است زندگی را سخت کند اما تبعات فرهنگی بی بدوباری یعنی مشکلاتی که در حوزه مسائل اخلاق جنسی به وجود می آید فراتر از این است که زندگی را سخت کند بلکه بنیان خانواده را متلاشی می کند. یعنی آن کسی که دزد مال ما هست خطرش کمتر از آن کسی است که دزد عشق و محبت در

امروز با هنرمندی تبیین کرد؛ این اتفاق در کشورهای خارجی هم می افتد. روز باحجابی که در آمریکا و کشورهای اروپایی هست زنان باحجاب می آیند و بایک متن معرفی، هدیه ای، گلی، افرادی حجاب را دعوت میکنند و حجاب را تبیین می کنند البته در کشورهای خارجی این کار را احتتر شکل میگیرد ولی در ایران نه! چون در ایران ضد حجاب خیلی کار شده است. حدیث داریم که «اگر مردم زیبایی های دین ما را بشناسند از ما اطاعت میکنند». اگر ما بتوانیم این هنرمندی را داشته باشیم که با این دورهمی ها ارتباط بگیریم و زیبایی ها و اهمیت حجاب را بیان کنیم. خیلی خیلی کار ارزشمندی است به شرطی که این طراحی ها صورت بگیرد؛ اما اگر برنامه ای برای قشر خاکستری نداریم دورهمی هایمان لزومی ندارد به شکل عمومی باشد.

اعتدال (رعایت قوانین الهی) در رعایت پوشش با حجاب استایل ها همخوانی دارد؟ اگر نه چطور میتوان در پوشش تنوع ایجاد کرد؟ برای فرهنگ سازی تنوع حجاب چه کاری میتوان انجام داد؟

مسئله پوشش مسئله مهم و قابل اهمیتی است که اسلام با مد مشکلی ندارد در صحبت ها و فرمایشات مقام معظم رهبری هم این امر تاکید شده است. اما مد از داخل کشور با توجه به چهارچوب های اسلامی باید انجام بشود. ما داخل چهارچوب های اسلامی و حلال شرعی و با توجه به عرف جامعه خیلی مدلهای خوب زیبایی را میتوانیم طراحی کنیم. اما به شرطی که این اتفاق بیفتد. شما ببینید که همین ایام اخیر نماینده مد و لباس وزارت ارشاد نشستی را با فعالان مد و لباس اسلامی برگزار می کند که یک نفرشان، خودش حجاب درستی ندارد پس اینجا معلوم است که چیز خوبی از آب در نمی آید. طبیعتاً طراحی مد های زیبا نقش مهمی برای خانمها دارد؛ چون خانمها تنوع طلب اند خصوصاً در سنین جوانی. ما میتوانیم در چهارچوب شرعی مدلهای مختلف برای سالیق و سنین مختلف داشته باشیم و این خودش باعث جذب میشود؛ اما متأسفانه با در این حوزه خوب کار نمیکند یا خارج از چهارچوب کار میکنند یا انقدر زشت و بی سلیقه کار میکنند که کسی را جذب نمیکند یا کسانی که میخواهند کار کنند انقدر افراط میکنند که خارج از محدوده شرعی قرار میگیرد.

اینکه گاهی بعضی از مردم، در مسائل مهم کشور، مثلاً انتخابات، جذب شعارهای آزادی، به خصوص از جنس حجاب میشوند؛ چه دلیلی میتواند داشته باشد و برای رفع این مسئله چه اقدامی میتوان داشت؟

اینکه مردم جذب شعارهایی مثل آزادی میشوند؛ واقعاً مطالبه مردم نداشتن حجاب و عفاف در جامعه نیست. تمامی نظرسنجی هایی که در کشور توسط نهادهای معتبر علمی دانشگاهی انجام شده در نظرسنجی ها وقتی از مردم ایران پرسیده میشود که آیا شما حجاب و پوشش را بعنوان یک ارزش قبول دارید؟ اکثریت میگویند که این را بعنوان یک ارزش قبول دارند اما واژه ای به نام آزادی، برابری، بعنوان شعارهای مبهم پوپولیستی هست که هر کسی، با هر تعریفی از آزادی که در ذهن خودش هست؛ جذب می شود این یک ترغیب است که بعضاً بعضی ها استفاده میکنند؛ مثلاً در مورد آزادی؛ یک زنی که با همسرش اختلاف دارد، تعریفی که از آزادی می شنود را یکجور تفسیر میکند، آن فردی که میخواهد هیچ لباسی نپوشد یکجور تفسیر میکند، آن فردی هم که میگوید آزادی باشد من چهارچوب ها را رعایت میکنم یک برداشتی دارد. این به دلیل نامفهوم بودن و مه آلود بودن تفسیر از آزادی و یک واژه انتخاباتی است؛ وگرنه مردم ایران در تمام نظرسنجی هایی که در حوزه انتخابات انجام شده به حجاب به عنوان یک ارزش اخلاقی اعتقاد دارند.

امر به معروف و نهی از منکر در زمینه حجاب که چند سالی است به صورت کم

تحلیل درست، کارهای ضربتی، کارهایی که میخواهند زود به نتیجه برسند. افراط و تفریط در این حوزه مهمترین علت این مشکل است. مهمترین کوتاهی صورت گرفته توسط متولیان فرهنگی این است که مسئله عفاف و حجاب و کارکردهای کرامت آفرین آن را برای نسل امروز با زبان خودش معرفی و تبیین نکردند. بلکه آن را یک فرض مسلم پذیرفته شده قرار دادند. همانطور که می دانید ما هم در زمینه عفاف و حجاب در یک موسسه مردمی، در مدارس، دانشگاه ها و مراکز مختلف کار می کنیم؛ شاهد این هستیم که در سنین مختلف جوانان پذیرش حرف حق را دارند. حرف حق و بیان خوب با استدلال قوی توسط نهادها گفته نشده است. از طرفی نهادهایی که وظایفشان امور بازدارنده بوده هم کارشان را به درستی انجام نداده اند یعنی یا تعطیل بوده اند یا کسانی که مجری این قوانین بودند توجه نبودند بعضاً خیلی محدود یک تندروی هایی را در دهه های گذشته کردند و الآن خودشان نسبت به این مسئله اگر توجه باشند آن کسانی که در حوزه امور بازدارنده کار میکنند باید مطالبه مردمی از آنها به شکل جدی صورت بگیرد تا به طور دقیق و حساب شده کار را پیش ببرند. حتماً به این مسئله توجه بشود که ما نمیتوانیم بگویم بخاطر کار فرهنگی، امور بازدارنده را تعطیل کنیم یا بخاطر امور بازدارنده، کار فرهنگی را تعطیل کنیم. در واقع در دو کلمه اگر بخواهیم بگویم که راهکار چه بوده است که درست انجام نشده: (۱) تبیین (۲) مطالبه تبیین: یعنی عوامل کنترل درونی تقویت بشوند و افراد را توجیه کنیم. مطالبه: یعنی در هر صورت اگر هر کسی حجاب را پذیرفت یا نپذیرفت باید این را بفهمد که حق ندارد با رفتارش سلامت روان را در جامعه دچار خدشه کند.

علت تمرکز دشمن با استفاده از ابزارهایی همچون فضای مجازی و رسانه ها برای مقابله با حجاب در جامعه اسلامی چیست؟

اساساً همین تمرکز دشمن در این مسئله، اهمیت حجاب و عفاف را به ما نشان می دهد. اینکه رسماً اعلام میکنند که ما برای براندازی جمهوری اسلامی باید روی حجاب کار کنیم. اینکه یک زن فراری سرخورده و بیسود، آنجا پرچم مبارزه با حجاب را بلند میکند و شخص وزیر امور خارجه آمریکا با او دیدار میکند و حمایت مالی می شود. این است که این مسئله خیلی اهمیت دارد. اهمیتش را هم خیلی ها میدانند. به جهت این است که مسائل فرهنگی، ریشه در انقلاب اسلامی داشته یعنی شکل گیری انقلاب اسلامی بر اساس مسائل فرهنگی بوده است تا جایی که انقلاب اسلامی را در رسانه های خارجی با عنوان انقلاب چادرها شناسایی و معرفی کردند. اهمیت این مسئله را فهمیدند که ریشه و مبنای تفکر ما باورهای اعتقادی ماست و بارزترین نماد آن حجاب است. در واقع حجاب پرچم انقلاب اسلامی است. این ها به این نتیجه رسیدند که اگر در این جنگ فرهنگی، در این مبارزه بتوانند پرچم انقلاب اسلامی را زمین بیندازند به خیلی از اهدافشان می رسند چون مسئله حجاب و عفاف لبه ی تیز درگیری تمدن اسلامی و تمدن غربی است. به همین خاطر به اهمیتش پی بردند. امیدوارم مسئولین فرهنگی داخل کشور هم همین قدر به این مسئله توجه کنند و روی آن سرمایه گذاری کنند.

در مورد اجتماعات و همایش های دختران چادری در حمایت از حجاب نظرتان را بفرمایند.

برنامه هایی مثل دورهمی های دختران چادری و... به خودی خود اشکالی ندارد و باعث دلگرمی میشود به شرطی که آن پیام و آرمان حجاب را بتوانیم هم برای خودمان خوب، باز تعریف کنیم و هم قشر خاکستری را از زیبایی های دین اسلام آگاه کنیم. اگر قرار است فقط برای خودمان برنامه بگذاریم در محفل های خصوصی باشد وگرنه اگر میخواهیم در محفل عمومی دورهمی داشته باشیم این را باید فرصتی بدانیم؛ لذت معنوی حجاب، فواید حجاب که دختران چادری به آن رسیدند را باید بتوان برای نسل

رنگ اجرا میشود به چه شکلی باید توسط مردم عادی موثر ایفا شود؟

مهمترین امر به معروف متدینین جامعه باید به مسئولین باشد. طبق فرمایشات امیرالمومنین (ع) وقتی حکومت اسلامی تشکیل میشود بیشترین مطالبه باید از مسئولین باشد. آن دختری که در جامعه حجاب متناسبی ندارد، قربانی کم کاری های مسئولین و قربانی عدم تبیین اهمیت حجاب توسط متدینین جامعه توسط حوزه و روحانیت است. مطالبه اصلی باید، به طور مشخص در حوزه عفاف و حجاب و اجرای مصوبه ۴۲۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی در اجرایی شدن راهکارهای عفاف و حجاب از مسئولین باشد. متدینینی که میخواهند مطالبه کنند تمرکزشان را باید روی مسئولین بگذارند نه افرادی که کف جامعه قربانی هستند. در درجه دوم قطعاً امر به معروف و نهی از منکر متوجه افرادی است که با پوشش و رفتارشان دارند جو جامعه را خراب می کنند. باید با این تبیین که تو اعتقاد داری یا نداری؛ نباید با پوشش و رفتارت حال دیگران را خراب کنی صورت بگیرد.

نقش تربیتی خانواده در موضوع عفاف و حجاب بدون شک حائز اهمیت است.

بنظر شما خانواده ها چطور فرزندانشان را در این زمینه متوجه کنند و این فرهنگ سازی را رقم بزنند؟

نقش خانواده بسیار اهمیت دارد؛ خانواده ها باید مهارت پاسخگویی به نیازهای جوان را یاد بگیرند یعنی با ادبیات نسل جوان حرف بزنند، در تربیت اسلامی تاکید بر این است که باید به سن کودک در بیاییم تا او را بفهمیم. همراه زمانه پیش رویم و جواب سوالاتشان را در حوزه اندیشه با این توانمندیها در خانواده بدهیم. اگر هم مهارتی نداریم به منابع رجوع کنیم که بتوانیم جواب سوال بچه ها را بدهیم. اگر نمی توانیم جواب بدهیم بهتر است به افراد متخصص در این حوزه رجوع کرد. در حوزه انگیزشی هم، مسائل تشویقی، نقش پدر در ارتباط محبت آمیز با دختر، مباحث روانشناسی در جذب و شناخت نوجوان و نیازهایش، توجه و تنوع طلبی دختران که این را در چهارچوب شرعی قرار دادیم از عوامل مهم نقش خانواده هستند. دختر اگر در خانواده از محبت سیر بشود کمتر به سمت این چیزها میرود. به طور کلی در حوزه اندیشه ای نسل امروز منطق خوبی دارند و اگر اقتناع بشوند عموماً به راه حق گرایش دارند.

در مقابل جریانی که خود را مدافع حقوق زنان می داند و حذف قانون حجاب

را جز مهمترین حقوق زنان جلوه میدهند و این مسئله مهم را باز یچه میکنند چگونه باید مقابله کرد؟

به نظر می رسد که فهم این قضیه که تن نمایی و جلوه گری زنان، راهی برای رسیدن به حقوق زنان نیست؛ خیلی مسئله پیچیده ای نیست. این یک جریان است که از خارج کشور هدایت می شود و منافی چون حذف فرهنگ حیا و عفاف دارد؛ باعث طرح چنین مباحثی می شود. وگرنه در کشوری که زنان بالاترین سطوح علمی، فرهنگی، ورزشی، سیاسی، اجتماعی حضور دارند که به حول قوه الهی در چهل سال اخیر شاهدش بودیم. تن نمایی و جلوه گری زنان، رقص زنان در خیابان، یکسری مسائل بی ارزش و سطح پایین. چه مطالبه ای می تواند باشد؟ کشوری که در آن تعداد دانشجو یان زن از دانشجو یان مرد بیشتر است. کشوری که تعداد نویسندگان زن در آن روز به روز دارد بیشتر می شود. کشوری که سرعت رشد علمی زنان در آن بازده برابر سرعت جهانی است. معلوم است که این، جزء مطالبات زنان نیست. این ها مشخصاً رفتارهای غیر عقلانی و غیر منطقی و کپی برداری شده از یک جریان ضد ارزش های انسانی است. فراتر از ضد انقلاب اسلامی است که در پیش گرفتند.

بنابر صحبت های اخیر مقام معظم رهبری در دیدار با دانشجو یان که مطرح

فرمودند در مورد حجاب دغدغه مند هستند، دانشجو ها و فعالین تشکل ها چه روشی را در پیش بگیرند تا مطلوب ترین نتیجه را به همراه داشته باشد؟

دانشجو ها باید در مسئله فرهنگی عفاف و حجاب وارد بشوند اگر باور کنید که این یک جنگ فرهنگی است. مهمترین مسئله برای ورود به این نبرد آموزش دیدن است. آموزش هم در حوزه محتوایی و هم مهارت های ارتباطی و عملی میتواند موثر باشد. برای دفاع از ارزش اسلامی و انسانی که امروزه علیه آن یک جنگ جهانی وجود دارد. آموزش های خوبی در کشور هست، موسسه طرح آموزش عفاف و حجاب، طرحی به نام طلایه داران عفاف طراحی کرده است که الان هم دوره های آموزش مجازی اش انجام میشود. به نوعی یک دانشگاه مجازی است و کسانی که میخواهند مهارت بیاموزند و بتوانند بشوند تا در این عرصه وارد شوند. عرصه، عرصه مهم، پیچیده و سختی است که نیاز به آموزش دارد. لذا مهمترین کار این است که ابعاد این مسئله را فهم کنیم و اطلاعاتمان را بالا ببریم محتوای تقویت کنیم و در عرصه جنگ نرم حوزه عفاف و حجاب وارد بشویم. در آموزش ها باید بدانیم نگاه مخاطب چیست؟ اگر از زاویه نگاه مخاطب نگاه نکنیم دغدغه ها و مشکلاتش را نفهمیم؛ مشکلات چه در حوزه اندیشه چه در حوزه انگیزه نمیتوانیم کاری بکنیم. دوره های تخصصی از طرقهای مختلف باید یک کار قوی و غنی برای کمک به نسلی که امروز سردرگم است؛ باشد. حضرت آقا در صحبت هایی که در جمع فعالین حجاب این را فرمودند که قاطبه زنان ما با مسئله حجاب مشکلی ندارند اما به شرطی که ما بتوانیم آن را به خوبی تبیین کنیم.

بهترین و موثر ترین روشی که در شرایط فعلی میتوان به کار بست تا وضعیت فعلی

حجاب و عفاف بهبود یابد را بفرمایید.

بهترین شیوه تبیین مسئله حجاب، تبیین ابعاد کارکرد گرایانه حجاب و عفاف در زندگی فردی و اجتماعی و خانوادگی است. کارکردی که در حوزه فردی باعث سلامت روان و آرامش روانی میشود و در عرصه اجتماعی تئین کننده امنیت اجتماعی است همچنین در حوزه خانوادگی تعمیق عشق و محبت تقویت بنیان خانواده و شکل گیری آرامش را به دنبال دارد. مهمترین اقدام این است که محتوای غنی را با شکل و ادبیات امروزی نسل جوان و با قالب های جدیدی که برای تبلیغ وجود دارد به گوش نسل جوان برسانیم. با ابعاد هنری در عرصه فضای مجازی، تولیدات رسانه ای که شهد آن فهم درست از مسئله است. مسئله را درست فهم و تبیین کنیم. در کنار آن هیچ وقت فکر نکنیم که تنها راه این است، اگر قرار است که ما تبلیغ کار فرهنگی کنیم نیازی به امور بازدارنده نداریم. از طرفی باید نهادهای مسئول علاوه بر مردم که باید مسئولیت اجتماعی شان را انجام دهند برای شکل گیری جامعه عقیف و آرام، مسئولین هم وظیفه دارند. ما باید این مطالبه را از مسئولین داشته باشیم. برای اجرای قوانین که عرض کردم مهمترین آن مصوبه ۴۲۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی است که سال ۱۳۹۸ به روز رسانی هم شده است. همان قوانین که عموماً از نوع فرهنگ سازی است و عمدتاً می تواند به این وضعیت کمک بکند. نسل امروز اگر بفهمد که فواید حجاب چیست؟ خودش به این سمت میرود، خودش اشتیاق پیدا میکند، خودش مبلغ میشود. جالب است بدانید که بسیاری از مبلغین عرصه حجاب و عفاف کسانی هستند که خودشان به حجاب رسیدند. واز طرفی نهادهای مسئول وظیفه شان را در تامین جامعه امن و عقیف انجام بدهند.

نشریه صبا

مدیر مسئول و سردبیر: مهدیه روحانی فر
هیئت تحریریه: فاطمه متقیان، فائزه عجمی، ریحانه
زراعتکار، مهدیه روحانی فر، آناهیتا بهروزی نسب
طراح: صهبا صابری